

Даскалъ Ради „куция“ заедно съ учението на четмо, писмо и църковно пѣние, учеше младежитѣ да кроятѣ и шиятъ горни вълнени дрехи (елеци, гащи-потори и бинишъ).

Свещеникъ Костадинъ Ганевъ имаше високъ и твърдъ гласъ. Той четѣше и пѣеше ясно и дори строго, повечето на изустъ. Църквата кѣнтѣше отъ неговата служба. На старини, обаче, той заболѣ отъ „нервна треска“. Служеше спокойно, докато поеме чашата съ причастието и като се обърне къмъ народа да запѣе „со страхомъ Божий....“ въ този мигъ той се разтреперваше, ржцетѣ му се разлюляваха и чашата падаше на земята. Прекъсваше службата, сѣдаше на столъ и се изпотяваше цѣлъ. Две момчета прислужвахме при него въ олтаря и незнаяхме какво да правимъ. Свещеникъ Костадинъ напусна временно службата и отиде въ манастира за почивка. Но когато се завърна, той завари единъ простъ свещеникъ, който служеше вмѣсто него. Обаче, свещеникътъ пѣеше лошо и думитѣ му не се разбираха. Попъ Костадинъ не се сдържа. Той се облѣче и поиска да му покаже, какъ се служи, но въ момента припадна и спрѣ... Заболѣ бедниятъ свещеникъ и вече въ църквата не се вести. Кжщата на свещеникъ Костадинъ бѣ широка и красива на времето. Гости посѣщаваха дома му често. Въ неговата кжща ставаха сватби, хаджии кумуваха, пари се хвърлѣха на децата и пушки се гърмѣха.

Така, даскалъ Ради Марковъ и попъ Костадинъ едно временно работѣха единиятъ като свещеникъ, а другиятъ като учителъ. Свещеникъ Костадинъ служи и въ новата църква, а даскалъ Ради учи момчетата въ малкия метохъ до днешната камбанария, която издигнаха градинаритѣ.

Следъ време свещеникъ Костадинъ и даскалъ Ради бѣха замѣстени отъ двамата братя: *Ради Николовъ* като кметъ и *Марко Николовъ* като свещеникъ и учителъ. Свещеникътъ учеше децата у дома си. Тамъ азъ продължихъ учението си, което отъ чисто килийно се обърна въ взаимно: законъ Божий, смѣтане, краснописъ и църковно пѣние. При този учителъ-свещеникъ азъ научихъ краснописъ, за което съмъ му благодаренъ и днесъ.

Даскалъ Ради куция бѣ работенъ и строгъ човѣкъ. Неговиятъ синъ *Марко* бѣ пѣвецъ въ църквата, а братъ му *Йорго* добъръ земеделецъ, баща на днешния учителъ *Величко Георгиевъ*.

Въ последнитѣ години въ селото свещенодействува протоиерей *Георги Мусински*, родомъ отъ с. Мусина. Този пъртавъ свещеникъ участвува въ кооперативното сдружение въ селото, разшири, поднови църковната стая, която обърна въ